

ה"ת 66344/07/20 - סלאח זינאלדין נגד מדינת ישראל - משטרת ישראל ימ"ר צפון

בית משפט השלום בנצרת

ה"ת 66344-07-20 זין אל דין נ' ימ"ר צפון

בפני	כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מבקש	סלאח זינאלדין
נגד	
משיבה	מדינת ישראל - משטרת ישראל ימ"ר צפון

החלטה

1. עניינו של הליך זה בכסף מזומן על סך 1,212,750 ₪, אשר מוחזק בידי המשיבה מאז חודש יולי 2020 (להלן: "המזומן התפוס"), במסגרת חקירה פלילית, שחלקה הגלוי החל באותו זמן.
2. בשלבים מוקדמים יותר בהליך זה, בשנת 2021, התקיימו מספר דיונים בבקשות קודמות להחזרת תפוסים שנתפסו גם הם בחודש יולי 2020, ובהם שש מכוניות יוקרה, כספים ומסמכים. קויימו בהליך מספר דיונים, וניתנו מספר החלטות ביניים.
3. הבקשה הנוכחית, שהוגשה ביום 16.3.22, מצומצמת לעניין המזומן התפוס בלבד, ולעניין 52 רובי איירסופט, אשר גם הם נתפסו ביולי 2020 (פירוט בהמשך). במהלך הדיונים התברר והוסכם כי בתקופה שחלפה מאז הדיונים האחרונים טרם בקשה זו, הוחזר חלק מהרכוש, לרבות כל כלי הרכב. תחת הרכוש שהוחזר נרשמו שעבודים שונים ואיסורי דיספוזיציה על כלי רכב ורכוש נוסף. מבחינת כספים - נותר בידי המשיבה המזומן התפוס בלבד.
4. המבקש מבקש כי המזומן התפוס יועבר על ידי המשיבה לרשויות המס, על חשבון חובות מיסוי, שלטענת רשויות המס עומדים לחובת המבקש. בנוסף, מתבקש צו שיורה למשיבה להחזיר למבקש את רובי האיירסופט.

נימוקי הבקשה

5. המבקש סקר את ההליכים שהתנהלו לגבי התפוסים בחודש מרץ 2021, בסמוך לאחר שהגיש בקשה ראשונה להחזרת תפוסים שונים, בהם המזומן התפוס. נטען כי החלטה אופרטיבית בבקשה לא ניתנה מאז שהתנהלו דיונים, בשנת 2021, וכי כעת נדרש המבקש להפקיד בידי רשויות המס תשלומים על חשבון שומות מס, ולשם כך הוא,

והמשיבה מס' 2, החברה שבשליטתו, זקוקים למזומן התפוס. הובהר כי המבקש חולק על סכומי שומות המס, ואולם הוא מעוניין לשלם לרשויות המס את סך המזומן התפוס על חשבון תשלום מס עתידי.

6. המבקש טען כי על פי מגמת ביהמ"ש העליון, יש לאפשר לנישומים לשלם מיסים ללא שימוש בכלי התפיסה הפלילי, שהוא כלי תובעני, וזאת ככל שקיימים כלים פוגעניים פחות. המבקש הפנו לעניין זה להחלטת ביהמ"ש העליון בבש"פ 333/21 ג'אבר ואחרים נ' מ"י (3.1.21), שם צוין כי כלי אזרחי, המחייב נישום לערובה לתשלום מס עתידי, עדיף על תפיסה פלילית. באשר לסיכויי חילוט בסופו של הליך פלילי, אם יתנהל בסופו של דבר נגד המבקש, טען ב"כ המבקש, כי מדובר בסיכויים נמוכים, ובשיעור הנמוך משמעותית מסך המזומן התפוס. לעניין זה הפנה ב"כ המבקש להנחיות פרקליט המדינה מס' 2.23, אשר מגדירות סמכויות חילוט מידתיות, בקווים מנחים אשר אינם מתאימים לעניינו של המבקש 1, שהנו איש עסקים נורמטיבי, בן 44, בוגר שרות צבאי ובעל מחלבה, ואשר אינו מקושר לאירגוני פשיעה.

7. עוד צוין, כי בהנחיות פרקליט המדינה 2.23 הוגדרו קווים המנחים החלטות לגבי חילוט, ובשאלת מתן ערבויות לחילוט, נקבע, בין היתר, שיש לבדוק אם העברין הסיר בינתיים את כל מחדלי המס. הנחייה זו מצביעה, לדעת המבקש, על כך שגם עמדת המבקש, כפי שהיא מגולמת בהנחיות פרקליט המדינה, הנה כי יש לתת עדיפות לתשלום המס, על פני עדיפות החילוט.

8. במהלך הדיונים, טען ב"כ המבקש, כי המשיבה מחזיקה בתפוסים רבים, בהם נכס נדל"ן וכלי רכב, באמצעות רישום, וכי לפיכך, גם אם קיים פוטנציאל חילוט של רכוש בגובה שווי העבירה, של כמיליון ושלוש מאות אלף ש"ח, כפי שהמשיבה טוענת (יפורט בהמשך), הרי שהמשיבה יוכלו לממש את החילוט מתוך כלל הנכסים המשועבדים, אשר שווים עולה בהרבה על שווי העבירה שלו טוענת המשיבה.

9. המבקש הלין על התנהלותה של המשיבה, בכך שהחזיקה ברכוש רב, על פי הטענה ללא סמכות כדון, ועל כך שרכב מסוג פורשה, אשר אף הוא היה תפוס על ידי המשיבה, ושעומד במרכזם של החשדות המיוחסים למבקש, הוחזר על ידי המשיבה לאדם אחר, ששמו ג'אד סוויד, מבלי שהתבקשה להחזרה זו עמדתו של המבקש. צוין כי מבחינת המבקש, הוא מעולם לא ביקש להחזיר לו את רכב הפורשה, וכי לפיכך, המשיבה מחזיקה בידה את רכב הפורשה, בנוסף לרכוש נוסף רב מאד.

10. נטען כי התעקשותה של המשיבה, כך נוסח, להחזיק בידה את המזומן התפוס דווקא, הנה בקשה קנטרנית, המערבת בשיקוליה שיקולים עונשיים, שאינם ממטרותיו של החילוט, שנועד כדי להוציא את "בלעו של גזלן מפיו". נטען כי רכב הפורשה, שלגביו בוצעה העבירה, מגלם את הגדרת "בלעו של גזלן", ולכן טבעי היה לתפוס באותו רכב, ולא במזומן התפוס. נטען כי רכוש אחר, ולא המזומן התפוס דווקא, עונה נכונה על סמכות החילוט הנתונה למבקש על פי סעיף 21 לחוק הלבנת ההון. על כן ביקש המבקש לקבל את המזומן התפוס או להעבירו לרשויות המס על חשבון חובותיו של המבקש בגין מיסים שלא שולמו.

תגובת המשיבה

11. המשיבה התנגדה לבקשה, ועמדה על המשך ההחזקה במזומן התפוס במסגרת "קופת חילוט", שבה הופקדו עד כה 1.1 מיליון ש"ח. נטען כי קם חשד סביר לכך שהמבקש ביצע עבירות פליליות על פי החוק לאיסור הלבנת הון בהיקף כלכלי שאינו נופל מ 1,300,000 ₪. נטען כי לפיכך קיים סיכוי סביר לחילוט עתידי של כסף בשווי האמור, בסופו של הליך פלילי. המבקש הבהירה כי היא עומדת על החזקה בקופת חילוט במלוא שווי העבירה, 1.3. מיליון ₪, והציעה כי מלבד 1.1. מיליון ₪ שבקופת החילוט, יתווספו לקופת החילוט יתרת המזומן התפוס, ע"ס 112,750 ₪, וסכום נוסף, ע"ס 87,250 ₪, שישלימו את הסכום לכדי 1.3. מיליון ₪. אם יושלם הסכום שבקופת החילוט ל-1.3 מיליון ₪ - המשיבה הביעה הסכמתה לבטל את השעבודים ואת איסורי הדיספוזיציה על מקרקעין ומיטלטלין מתוקף הליך זה.

12. המשיבה ביקשה להבחין בין ההליך הפלילי, שלטובתו קמה לה, לטענתה, הסמכות להחזיק במזומן התפוס, לבין הליך אזרחי, על פי סעיף 194 לפקודת מס הכנסה, אשר נפתח נגד המבקש במקביל, ואשר מקים סמכויות נפרדות לתפיסת רכוש. עניין אבו ג'אבר, אליו הפנה המבקש, נוגע בהליך המיסים האזרחי, ואינו יפה לשאלת סיכויי החילוט בסופו של הליך פלילי, ולכן, לעמדת המשיבה, אין להידרש לאותה החלטה בהליך זה.

13. באשר להפניית המבקש להנחיית פרקליט המדינה, המתווה קווים מנחים מתונים, על פי הטענה, בהחלטות לחילוט רכוש, נטען כי הנחייה זו מכוונת למקרים של הלבנת הון, כשעבירת המקור בהם היא עבירת מס, ושמאופיינת בערבוב בין רכוש שהושג בעבירה, לבין רכוש לגיטימי. לטענת המשיבה, כאן מדובר בעבירת הלבנת הון שכל שוויה מקורו בעבירה, ולכן אין חלות להוראותיה של הנחיית פרקליט המדינה כאן. נטען כי הנחיית פרקליט המדינה נותנת משקל להסרת המחדל בגין עבירות מס **בסופו של הליך פלילי**, ואולם טענת המבקש, שלעניין הסרת המחדל מעמד של בכורה בשלב החקירה, על פני אינטרסים אחרים, הנה טענה שלא נלמדת מהנחיית פרקליט המדינה, ויש בה משום הוצאת דברים מהקשרם. הובהרו מטרותיו של החילוט הפלילי, שהנן מטרות הרתעתיות, להוציא מהעברין רכוש שאינו שייך לו, ולהבהיר כי עבריינות של הלבנת הון אינה משתלמת.

14. המשיבה טענה כי הסכמתה לשחרורם של כלי הרכב שהיו תפוסים, חזרה לידי המבקש, וההסתפקות בקופת חילוט של 1.1. מיליון ₪, לצד רישומי שעבוד על נכסים נוספים, מהווה גישה מתונה שלוקחת בחשבון את הפגיעה הקניינית במבקש, ומונעת נזק בלתי מידתי.

15. נטען כי חוק איסור הלבנת הון מקנה סמכות לחילוט בשווי העבירה שעל פי חוק, ואינו מכוון לרכוש ספציפי דווקא, ובלבד שהרכוש יהיה רכוש של העברין.

16. המשיבה טענה עוד, כי ככל שקיימים בפרשה חשודים נוספים, הרי שקמה לה סמכות לתפוס, במסגרת סעד זמני, סכומים בשווי העבירה, מכל אחד מהחשודים בנפרד, וכי הזכות לחילוט תהא אף היא, מרכושו של אחד ממי שהורשע בעבירה, בגובה שווי העבירה.

17. באשר לרובי האיירסופט - המשיבה הפנתה לכתב אישום נפרד בגין ניהול מועדון ומטווח של רובי איירסופט ללא רשיון אשר הוגש נגד המבקש, בבית משפט השלום בעכו, וטענה כי הסמכות לדון בשאלת ההחזקה של הרובים נתונה לבית המשפט בעכו במסגרת אותו הליך.

דין והכרעה

18. ביום 17.6.22, לאחר שמגעים בין הצדדים במטרה לגבש הסכמות לגבי התפוסים לא הביאו לתוצאות, ניתנה החלטתי בה התקבלה בעיקרה עמדתה של המשיבה, ובה דחיתי את בקשת המבקש לקבל לידי את המזומן התפוס. בהתאם לעמדת המשיבה, קבעתי כי אם יוגדל הסכום שבקופת החילוט לכדי 1.3 מיליון ₪, אזי יוחזרו כלל התפוסים האחרים, ויבוטלו העיקולים ואיסורי הדיספוזיציה החלים על מקרקעין וכלי רכב, מתוקף הליך פלילי זה. התרתי למשיבה להמשיך ולהחזיק במזומן התפוס, ובסכום הנוסף, אם יופקד, עד יום 2.10.22.

19. ההחלטה ניתנה ללא הנמקה להוראה האופרטיבית, וביום 19.7.22 הורה ביהמ"ש המחוזי (כב' השופט ע. גולומב), כי התיק יחזור להמשך טיפול, להשלמת המלאכה ולפירוט נימוקי ההחלטה.

20. משכך, קויים ביום 27.7.22 דיון נוסף בנוכחות ב"כ הצדדים. ב"כ המבקש עמד על עמדתו כי תינתן החלטה להחזיר לידי המבקש את המזומן התפוס, ואילו המשיבה עמדה על עמדתה להחזקה במזומן התפוס.

21. לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים לאורך ההליך, טיעוניהם הכתובים ובעל פה, ואף השלמת הטיעונים בישיבה האחרונה, נותרתי בדעתי כי יש להאריך את סמכותה של המשיבה להמשיך ולהחזיק במזומן התפוס. בשולי הדברים, מצאתי לשנות, משיקולים פרקטיים, את ההוראה להשלים את קופת החילוט לכדי 1.3 מיליון ₪, ומצאתי כי ניתן להסתפק בקופת חילוט בסכום הזה לסכומי של המזומן התפוס. אבהיר כעת את נימוקי החלטתי.

22. הליך זה מהותו סעד זמני, אשר מתבקש ע"י המאשימה והמשטרה, כדי לאפשר חילוט עתידי בהליך פלילי. השאלה הראשונה שעל הפרק הנה שאלת קיומו של פוטנציאל חילוט עתידי. בהמשך, יש להידרש למידת הפגיעה בזכות הקניין של המבקש, שנפגעת לדבריו במניעת המזומן התפוס משימוש, לשם חיסול חובות שומת מס, ולהבהיר את שאלת האיזון הנכון בין האינטרס לממש את אפשרות החילוט, לבין האינטרס הקנייני הפרטי של המבקש, אשר כבר כעת אציין כי להשקפתי נסוג בשלב זה.

23. באשר לפוטנציאל החילוט העתידי, הוצג חשד סביר לכך שהמבקש עבר עבירות הלבנת הון.

סעיף 3 לחוק איסור הלבנת הון קובע כדלקמן:

3. (א) העושה פעולה ברכוש, שהוא רכוש כאמור בפסקאות (1) עד (4) (בחוק זה - רכוש אסור), במטרה להסתיר או להסוות את מקורו, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו או עשיית פעולה בו, דינו - מאסר עשר שנים או קנס פי עשרים מהקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין -

(1) רכוש שמקורו, במישרין או בעקיפין, בעבירה;

(2) רכוש ששימש לביצוע עבירה;

(3) רכוש שאיפשר ביצוע עבירה;

(4) רכוש שנעברה בו עבירה.

חקירה מורכבת, שחומריה מחזיקים קרגלים רבים, הצטמצמה לעת זו לחשד סביר לפיו המבקש רכש רכב פורשה יוקרתי במחיר 1.3 מיליון ₪, אותו רשם על שמו של קרוב משפחתו, במטרה לטשטש את הקשר שלו לרכב זה, וכדי להסתיר כי מקור הכספים מקורו בעבירה. מקור הכספים הנו, על פי הטענה, בעבירת אי תשלום מיסים כדין.

24. שאלת ההיתכנות של אישום בהלבנת הון, כשעבירת המקור הנה עבירת מס, נענית בחוק איסור הלבנת הון עצמו. סעיף 2 לחוק, המגדיר "עבירת מקור", מציין כי "עבירה" בפרק הראשון לחוק, הנה כמפורט בתוספת הראשונה לחוק.

התוספת הראשונה לחוק, קובעת, בסעיפים 17 א ו-17ב, כי עבירות מקור יהיו גם עבירות מס כדלקמן:

(תיקון מס' 14) תשע"ו-2016

(א) עבירה לפי סעיף 117(ב)(1) או (3) עד (8) או (ב) לחוק מס ערך מוסף (בפרט זה - עבירת מס), אם התקיים אחד מאלה:

(א) המס שלגביו נעברה עבירת המס הוא בסכום העולה על 480,000 שקלים חדשים בתקופה של 48 חודשים או 170,000 שקלים חדשים בתקופה של 12 חודשים;

(ב) עבירת המס או עבירה לפי סעיפים 3 או 4 שמקורה בעבירת המס נעברה בתחום וכן המס שלגביו בוצעה עבירת המס הוא בסכום העולה על 120,000 שקלים חדשים;

(ג) עבירת המס או עבירה לפי סעיפים 3 או 4 שמקורה בעבירת המס נעברה בזיקה לארגון פשיעה או לארגון טרור; בפסקה זו -

"ארגון טרור" - כהגדרתו בחוק איסור מימון טרור;

"ארגון פשיעה" - כהגדרתו בחוק מאבק בארגוני פשיעה, התשס"ג-2003;

(ד) עבירה לפי סעיפים 3 או 4 שמקורה בעבירת המס נעברה בידי מי שאינו האדם החייב במס;

(תיקון מס' 14) תשע"ו-2016

(א) עבירה לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה (בפרט זה - עבירת מס), אם התקיים בה אחד מאלה:

(א) ההכנסה שלגביה נעברה עבירת המס היא בסכום העולה על 2,500,000 שקלים חדשים

בתקופה של ארבע שנים או בסכום העולה על 1,000,000 שקלים חדשים בתקופה של שנה;
(ב) עבירת המס או עבירה לפי סעיפים 3 או 4 שמקורה בעבירת המס נעברה בתחום וכן ההכנסה שלגביה נעברה עבירת המס היא בסכום העולה על 625,000 שקלים חדשים;
(ג) עבירת המס או עבירה לפי סעיפים 3 או 4 שמקורה בעבירת המס נעברה בזיקה לארגון פשיעה או לארגון טרור כהגדרתם בפרט (17א);
(ד) עבירה לפי סעיפים 3 או 4 שמקורה בעבירת המס נעברה בידי מי שאינו האדם החייב במס;

מדובר בתיקון טרי יחסית, תיקון מס' 14, משנת 2016, לחוק איסור הלבנת הון, שחוקק בשנת 2000, ואשר הכניס באופן מפורש את עבירות המס שהוגדרו בו, לרשימת עבירות המקור, שעליהן יוחל החוק. תיקון מס' 14 שם למעשה קץ למחלוקת שהייתה קיימת לפני כן בפסיקה בשאלה אם עבירות מס ישמשו עבירות מקור, כדי לייחס פעולה ברכוש אסור על פי סעיף 3 לחוק איסור הלבנת הון. ראוי ציין כי גם טרם תיקון 14, ניתן היה לייחס עבירות הלבנת הון הקשורות לעבירות מס, ואולם רק כאלה שגיבשו גם עבירות מחוק העונשין דוגמת מרמה או זיוף, כעבירות מקור, אך אחרי תיקון 14 הוכרו עבירות מס כעבירות מקור עצמאיות.

25. ראוי לציין כי ניתן להתרשם מנוסחו הדווקני של תיקון 14 לחוק, ומכך שלא כל עבירת מס מתאימה להגדרת "עבירת מקור". נוסח זה נועד להפריד בין עבירות הנבלעות אל תוך עבירות ההשתמטות ממס, לבין עבירות חמורות עצמאיות, אשר נסיבותיהן חמורות יותר, ואשר פוגעות בערכים נוספים על אלה המוגנים בעבירות מיסים. לדוגמא, ניתן להפנות ללשון בה בחר המחוקק להגדיר עבירות על חוק מס הכנסה, בסכומי הכנסה העולה על 625,000 ₪ (סעיף 17ב(ב)) - משציין שעבירות אלה ייחשבו כעבירות מקור רק אם **נעברו בתחום**. המונח "תחום" הנו מונח עמום ולא חד משמעי, אשר הפסיקה נדרשה אליו לא פעם בהקשרים שונים, ושאלת פרשנותו, ייתכן ותהיה רלוונטית גם בעתידו של הליך זה, אם וכאשר יתברר במסגרת אישום פלילי בעבירות הלבנת הון.

26. שלב מוקדם זה של ההליך, אינו מחייב לצלול לעומק ההגדרות שבתוספת הראשונה. **אני סבורה כי העובדות המיוחסות למבקש, לגבי הסוואת רכישתו של רכב היוקרה, בכספים שאותם העלים מרשויות המס, מבססות באופן מספק חשד סביר - נכון לשלב זה, לאור הסכום הגבוה של פעולת ההסתרה, מעורבותו של אדם אחר שאינו החייב במס בעבירה, ואלמנט המרמה שבעובדות. קיים סיכוי סביר לאישומו של המבקש בעבירות הלבנת הון.**

27. בהמשך לתיקון מס' 14 לחוק איסור הלבנת הון, ביום 10.10.16, פורסמה הנחיית פרקליט המדינה מספר **22.2 -מדיניות האכיפה בעבירות של הלבנת הון כאשר עבירות המקור הן עבירות מס**. מדובר בהנחיה פנימית, נטולת מעמד נורמטיבי, ואולם מעמדה רב, כשעל הפרק בחינת שיקול דעתם של גורמי האכיפה. ההנחיה נועדה להסדיר שיקול דעת בהחלטה אם להגיש אישום נוסף, בגין הלבנת הון, כנגד מי שמואשם באישום פלילי בגין עבירות מס. הנחיות פרקליט המדינה קובעות כי ככלל, כתב אישום בגין הלבנת הון בהקשר לעבירות מס יוגש כשבנוסף לעבירות המס, ולמרמה האינהרנטית שבביצוען, מתבצעת גם פעולת הסתרה נוספת, לשם הסוואה של הרכוש האסור (סעיף 10). מתבצעת הפרדה בין הסתרה שמטרתה רק להסתיר את עבירות המס - כזו אינה

מצדיקה אישום בגין הלבנת הון, לבין **הסתרה שמטרתה להקל את השימוש בפירות עבירת המקור - זו הולמת אישום בהלבנת הון**. סבורני כי אישום עתידי בגין הלבנת הון סביר גם לאורן של הנחיות פרקליט המדינה.

28. הנחיית פרקליט המדינה מתייחסת גם לשיקול דעת המאשימה בגיבוש עמדתה לחילוט בגין הרשעה בעבירות הלבנת הון, כשעבירת המקור היא עבירת מס, וכן לתפיסה זמנית לשם חילוט עתידי. הנחיית פרקליט המדינה אינה מסייגת את סמכות החילוט שקובע חוק איסור הלבנת הון בסעיף 21 - במלוא שווי עבירת הלבנת ההון. הנחיה לגישה מידתית, לפיה יש לבחון בחינות שונות, לרבות שאלת עבריינות או השתייכות לארגוני פשיעה, שאלת הסרת מחדלי המס ועוד - נכללת בסעיף 16 להנחיית פרקליט המדינה, שעניינו מקרים בהם עורבב רכוש שמקורו בעבירת המס ברכוש לגיטימי אחר. במקרים כאלה, ורק בהם, מובנה שיקול הדעת של המאשימה למנוע פגיעה בלתי מידתית ברכוש לגיטימי. סעיף זה, אליו הפנה ב"כ המבקש, אינו רלוונטי לחשד הנוכחי, ואין בו לשנות את ניבוי סיכויי הגשת האישום העתידי בגין עבירות הלבנת הון נגד המבקש. מצאתי כי קיים סיכוי ממשי לחילוט עתידי במלוא שווי העבירה.

29. סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון מקנה סמכות חילוט במקרה של הרשעה, וזה נוסחו:

21. (א) הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 3 או 4, יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט, כי נוסף על כל עונש יחולט רכוש מתוך רכושו של הנידון בשווי של רכוש שהוא -

(1) רכוש שנעברה בו העבירה, וכן רכוש ששימש לביצוע העבירה, שאיפשר את ביצועה או שיועד לכך;

(2) רכוש שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה, או שיועד לכך.

(ב) לענין סעיף זה, "רכושו של הנידון" - כל רכוש שנמצא בחזקתו, בשליטתו או בחשבונו.

(ג) לא נמצא רכוש של הנידון למימוש צו החילוט במלואו, רשאי בית המשפט לצוות על מימושו של הצו מתוך רכוש של אדם אחר, שהנידון מימן את רכישתו או שהעבירו לאותו אדם בלא תמורה; לא יצווה בית המשפט כאמור לגבי רכוש שמימן או שהעביר הנידון לאותו אדם לפני ביצוע העבירה שבשלה הורשע, ושלגביה ניתן צו החילוט.

(ד) לא יצווה בית המשפט על חילוט רכוש כאמור בסעיף זה אלא לאחר שנתן לנידון, לבעל הרכוש, למי שהרכוש נמצא בחזקתו או בשליטתו ולמי שטוען לזכות ברכוש, אם הם ידועים, הזדמנות להשמיע את טענותיהם.

(ה) טען אדם שאינו הנידון לזכות ברכוש כאמור בסעיף קטן (ד), וראה בית המשפט, מטעמים שיירשמו, כי בירור הטענות עלול להקשות על המשך הדיון בהליך הפלילי, רשאי הוא לקבוע שהדיון בחילוט יהיה בהליך אזרחי; קבע בית המשפט כאמור, יחולו בהליך האזרחי הוראות סעיף קטן (ג).

(ו) בקשת תובע לחלט רכוש לפי סעיף זה, ופירוט הרכוש שאת חילוטו מבקש, או שווי הרכוש שלגביו מבקש צו חילוט, יצוינו בכתב האישום; נתגלה רכוש נוסף שאת חילוטו מבקש, רשאי תובע לתקן את כתב האישום בכל שלב של ההליכים עד למתן גזר הדין.

(הדגשה לא במקור - רש"כ)

29. מטרתה של הוראת החילוט, ועל כך הצדדים אינם חלוקים, הנה "הוצאת בלעו של גזלן מפיו". מדובר בתכליות קנייניות, הרתעתיות וכלכליות, אותן מיישם החוק לאיסור הלבנת הון, שהן נפרדות ושונות מעבירות המקור שהניבו את העושר שהוסתר. בע"פ 6339/18 **ירון בלוא נ' מ"י** (5.1.20) קבע ביהמ"ש העליון כי ככלל סכום החילוט יהיה בשווי העבירות שבוצעו. נדחו שם טענות שונות של המערערים כי יש לקזז הוצאות לגיטימיות שלהם, על פי טענתם, או להימנע מחילוט הכנסות ממקורות שלא נבעו ישירות מהעבירות. הטענות לגבי הקטנת היקף הרכוש בר החילוט נדחו, ונקבע כי הרחבת יתר של החריגים לחילוט, עלולה להביא להכשלת מטרות החילוט.

שוכנעתי לפיכך בטענת המשיבה כי בשלב זה יש לאפשר לה להחזיק בקופת חילוט ישימה וריאלית במלוא שווי העבירות.

30. לא שוכנעתי בטענת המבקש כי יש לאפשר לו לקבל את המזומן התפוס כדי לשלם חובות מס בהליך אזרחי המתנהל נגדו ע"י רשויות המס. חוק איסור הלבנת הון לא חוקק ככלי נוסף לגביית מיסים, אלא שהוא נועד להילחם בתופעה עבריינית נרחבת של הלבנת כספים ושל הנאה פלילית, אשר נגועה במרמה, של עבריינים מרכוש אסור שהושג בעבירה. אין לפיכך לומר שהסדרת חובות מס, או הסרת מחדלים, על ידי מי שעבר עבירות הלבנת הון, רלוונטיות לשאלת האינטרס ציבורי באישום בגין הלבנת הון, או מבטלות את סמכות החילוט של רכוש בשווי העבירה. גם בעבירות מס פליליות "רגילות", שאלת הסרת המחדל מהווה רק נסיבה מכלל הנסיבות אשר נשקלות בשלב הענישה, ונראה כי משקלו של שיקול זה בשאלות של ענישת העברין, ושל חילוט רכוש, בגין הרשעה בעבירת הלבנת הון, הנו, מבחינת קל וחומר, קטן עוד יותר מאשר בעבירות מס.

31. בקשת המבקש לקבל את המזומן התפוס כדי לשלם חובות מס, מבקשת לתת בכורה לשיקולים אישיים, הנסוגים במקרה זה לעומת האינטרס להבטיח חילוט עתידי. העובדה כי עבירת המקור היא עבירת מס, אינה עילה לאפשר הסדרת חוב מס דווקא, ובקשת המבקש אינה שונה, לתפיסתי, מכל בקשה אחרת של חשוד בהלבנת הון, המבקש להשתמש בכספי קופת החילוט לצרכיו השונים. אין מדובר בטענות המעוררות שאלה של איזון בין זכויות, לדוגמה האינטרס לקיום סביר של משפחה בביתה, חובות לנושים או אינטרסים של צד ג' תם לב, זכויות קטינים תלויים או חלילה חולי, אשר אילו הושמעו, ייתכן והיה בהן משקל. מדובר במבקש אשר עושרו הרב נחשף בחקירה, שבה נתפס רכוש בשווי של מיליונים, שכבר אינו תפוס בפועל, ושנדרש, ככל אזרח, להסדיר תשלומי מס בהליך אזרחי. אני רואה מדוע ראוי להעדיף את המבקש, לעומת עברין בתחום אחר, שעבר עבירות מקור שאינן עבירות מס, אשר רכש כמו המבקש רכב פורשה, תוך ביצועה של עבירת הלבנת הון, ומבקש, כמו המבקש כאן, להסדיר חובות מס.

אין אמנם לשלול כי מקום בו נעברות עבירות מקור חמורות יותר, בתחומי אלימות סמים וכד', יינתן לחומרתן של העבירות משקל בהחלטות לגבי סכומי החילוט בסופו של הליך, ואולם אין בכל כדי להיענות לבקשתו של מבצע עבירת מקור, שהנה עבירת מס, לקבל לידיו כספים מקופת חילוט, לשם מזעור הנזק שהוא עצמו גרם בגין בעבירות המס שביצע.

לסיכום. לא ראיתי מעמד מיוחד בשלב זה לאינטרס לאפשר למבקש לקדם את הסדרת שומות המס שלו, בין

כלל השיקולים בהליך זה.

32. לא ראיתי ממש גם בטענת המבקש כי היה על המשיבה לתפוס את אותו רכב פורשה דווקא, וכי משחררה את הרכב לידי של אותו מעורב אחר בשם סוויד, פעלה במחדל שיש בו רלוונטיות להכרעה בסוגיות שכאן. כפי שצוין, סעיף 21 (ב) לחוק מצין כי רכוש הניתן לחילוט הוא **כל רכוש המצוי בחזקתו של הנידון**, ניסוח המלמד על היעדר ספציפיקציה, לגבי טיב הרכוש, ובלבד שיהיה בשווי העבירה.

33. שוכנעתי כי יש לאפשר למשיבה החזקה בתפוסים ברי מימוש בשווי העבירה, וכי המזומן התפוס עונה באופן מיטבי על דרישה זו. מימוש שיעבודים על בית מגורים ועל כלי רכב הנו הליך מורכב, אשר יש למשיבה אינטרס לגיטימי להימנע ממנו.

34. לעומת זאת, סבורני כי המבקש, אם ירצה לחסל את שומות המס שלו, להסדיר את חובותיו, ולשפר את סיכויי בהליכים הפליליים להם הוא צפוי, חפשי, ונראה כי אינו מנוע, מלממש חלק מנכסיו הרבים למטרה זו. לא ראיתי מדוע יש לאפשר לו גישה דווקא לכסף מזומן, ששווי זהה למחירו של רכב היוקרה שרכש, על פי החשד, ב"כסף שחור", ותוך מרמה שנועדה להסתיר עושר בלתי חוקי.

35. באשר לטענה כי המשיבה תופסת, אמנם לא בעין אך ברישום, רכוש בשווי גבוה בהרבה משווי העבירה - מצאתי, לאור הסכמתה של המשיבה לבטל את כל איסורי הדיספוזיציה והעיקולים, לאחר שקופת החילוט תעודכן לסכום של 1.3 מיליון, שווי העבירה, כי מדובר בטענה תיאורטית. לאור העובדה כי מלבד המזומן התפוס, חסר בקופת החילוט סכום הנמוך מ־100000 ₪, להשלמתו 1.3 מיליון ₪, מצאתי, מטעמים פרקטיים, להורות על הסתפקות במזומן התפוס ובו בלבד.

36. ככל שקיימים עיקולים או רישומים לחובת צדדים אחרים - חשודים דוגמת ג'אד סוויד או אחרים, שיקשו על המבקש לממש נכסים, אם ירצה לעשות זאת - סבורני כי מדובר בסוגיה להליך נפרד, או לבקשה ספציפית, ולא מדובר בעניין להכרעה במסגרת זו.

37. אשר על כן - **בקשתו של המבקש נדחת, ואני מורה על הארכת סמכותה של המשיבה להחזיק במלוא המזומן התפוס, ע"ס 1,212,000 ₪ בקופת חילוט (ל1.1 המיליון שבקופת החילוט, יתווסף סכום נוסף של 112,000 ₪) - וזאת עד יום 2.10.22.**

מעבר לכך - ברוח עמדת המשיבה - אני מורה על ביטולן של כל הוראות איסור הדיספוזיציה וביטולם של כל השעבודים האחרים, שנרשמו, מתוקף הליך פלילי זה, על רכושו של המבקש.

38. יצוין כי בישיבה האחרונה, שנערכה אחרי שהחלטתי הקודמת, שלא נומקה, כבר ניתנה, הודע ע"י ב"כ המשיבה כי נשלח מכתב ידוע למבקש, ובכך מצאתי התפתחות משמעותית, אשר עשויה להשפיע על שיקולים עתידיים להתיר

המשך החזקה בתפוסים, אם תוגש בקשה נוספת מצד המשיבה.

39. באשר לרובי האירסופט, משהוגש בגינם כתב אישום ברע"ס 56060-03-21 (עכו), הרי שהסמכות לדון בעניין התפוסים, במקרה זה הרובים, נתונה לאותה ערכאה, וזאת בהתאם להחלטת ביהמ"ש העליון בבש"פ 5894/20 מ"י נ' מועתז דיבא (16.9.20).

ניתנה היום, ה' אב תשפ"ב, 02 אוגוסט 2022, בהעדר
הצדדים.